जालान्तरगते भानौ यत सत्या दश्यते रजः। प्रथमं तत्प्रमाणानां चसरेणं प्रचचते॥"

इति सन्तम्॥ "कार्यापणान्ता पणान्ता कार्यापणः पण इति पर्यायदर्भनात्। विनये दर्छ। एवच सहस्र इत्यादी पण इति चेयं उपक्रमात् निक्षशानां जातिकमीगुर्थै:। नासच्साहरेदिमं न तुलां न विवन्तयति याचवल्कावचर्गं मध्यमोत्तमविवय-लेन इइसातिवचनेकवाकालादविरुद्धम्। "सहस्रेषु घटं ददात् सहस्राह्वे तथायसम्। याई खाई तु सलिलं तखाई तु विषं स्टातम्॥" इति वचनं यत्राल्यापराधे पातित्यं तिह्वय-मिति। एतत् सर्वे स्तेयसाइसविषयम्। अप-ह्रवे तु कात्यायमः।

"दत्तस्यापह्नो यच प्रमार्गं तच कारयेत्। क्तियसाइसयोहियं खल्पेश्यर्थे प्रदापयेत्॥ सर्वेदयप्रमायन्तु ज्ञाला हैम प्रकल्पयेत्। हेमप्रमाणयुक्तना तदा दियं प्रदापयेत्॥ ज्ञाला संखां सुवर्णानां भ्रतनाभे विषं स्ट्रतम्। अभीतेख विनाभी त् ददाचैव ह्ताभ्रम्॥ षष्रा नाम् जलं देयं चलारिं भति वे घटम्। विं भ्रद्भविनाभ्रे तु कीयपानं विधीयते ॥ पचाधिकस्य वा नाम्रो ततो । द्वीं इंस्य तख्ला:। ततो । इडिवनामे तु सुमेत् पुचादिमस्तकान् ॥ ततो । इंडिवना भे तु लौकिका च क्रिया: स्ट्रता:। एवं विचारयनाजा धमीार्थाभ्यां न हीयते ॥" सुवर्णानां पच क्रमालको मायक्ते सुवर्णसु घोड्ण इत्युक्ताभीतिरक्तिकापरिमितचेचां नाभी अपद्भवे वा दशाधिकस्य पशाधिकस्य वा विंग्रस्य नाग्रे कोषपानसित्यर्थः। तख्लाः पुन-र लाची थाभिप्राङ्गायामेव न तु साच सारी। चौर्ये च तंख्ला देया नात्यचेति विनिश्चय इति पितामचस्त्रतः। तप्तमावस्त मचाचौर्थाभि-शक्रायाम।

महाचौर्याभियुक्तानां तप्तमाघो विधीयते। इति स्हते:॥

ववहारमाळकायाम्। "समलं साच्चिमां यत्र दिवीस्तमपि श्रीधयेत्। प्रायान्तिकविवादेषु विद्यमानेषु साचिषु॥ दियमालम्बते वादी न पृक्तिच साचिय:॥" इति दियतत्त्वम् ॥ * ॥

धटादिनवविधपरीचा तत्ततप्रव्हे द्ररचा ॥ ("बुद्धिः प्रायति या भावान् बहुकारणयोगजान्। युक्ति खिकाला सा च्रीया जिवगी: साधाते यया॥ एवा परीचा नास्थन्या यया सर्वे परीच्यते। परीत्यं सदसचीव तया चालि पुनर्भवः ॥"

इति चरके स्वन्याने एकाद्योष्धाये॥ "तज चेझियाभिषया भिषजं ए चेहिमनविरे-चनास्थापनानुवासन-भिरोविरेचनानि प्रयोत्तः कामेन भिष्ठजा कतिनिधया परीचया कति-विधं परी सं कचाच परी स्यविग्रेष: कथच परीचितवं किंप्रयोजना च परीचा क च

वमनादीनां प्रवृत्ति: क च निवृत्ति: प्रवृत्ति-निष्टत्तिलच्या-संयोगे च किं नैष्ठिकं कानि च वमनादीनां मेघजद्रवाणि उपयोगं गच्छ-न्तीति। स एवं पृष्टी यदि मो इयितुमिच्छेत बयादेनं बच्चविधा परीचा तथा परीच्यविध-भेद: कतमेन विधिमेदप्रक्रळान्तरेण परीच्यास्या भिन्नभेदाय भवान् पृच्छत्याखायमानं नेदानीं भवतोश्चोन वा विधिमेदप्रक्रत्यन्तरेख परीच्यस्य भित्रसाभिलिषितमधं श्रोतुमहमचीन परीचा विधिमेदप्रक्रवन्तरेग परीच्यं भित्वार्थमाच-चाण इच्हां प्रयेयमिति।

द्विविधा परीचा ज्ञानवतां प्रत्यचमनुमानच इयसुपदेशस परीचाचयमेवमेघा द्विविधा परीचा चिविधा वा सचीपदेशीन। दश्विधं परीच्यं कारणादि यदुक्तमये तदिच भिष्रगादिषु संसार्थ सन्दर्भीयव्याम: इच कार्थ-प्राप्त: कारणं भिषकारणं पुनर्भेषजं कार्थ-योनिर्धात्वेषम्यं कायं घातुसाम्यं कार्यभलं सुखानाप्ति: चनुनत्व चायु: देशो भूमिरा-तुरच काल: संवत्सरचात्रावस्था च प्रवृत्ति: प्रतिकमासमारमः उपायी भिष्गादीनां सौरवमभिविधानच सम्यग्रिहाप्यस्वीपायस्य विषय: पूर्वेणवीपायविश्वेषण बाख्यात इति कारणादीनि दग्र दग्रसु भिषगादिषु संसार्थ-सन्द्रितानि तथैवातुप्रव्या एतहप्रविधपरीच्य-

तस्य यो यो विशेषो यथा यथा च परीचितवः स स तथा तथा वाखास्त्रते कारणं भिष्रिन-खुत्तमये तस्य परीचा भिषड्नाम यो भिषच्यति यः सनार्धप्रयोगकुण्लः यस्य चायुः सर्वथा-विदितम् । यथावत् सर्वधात्साम्यं चिकीर्यज्ञा-त्मानमेवादितः परीचेत गुर्योष्ठ गुर्यतः कार्याभि-निर्वृत्तिं प्रध्यन् कचिद्रहमस्य कार्यस्यामिनिर्व-र्त्तने समर्थी नवेति।" इति चरके विमानस्थाने-रष्टमेरधाये॥)

परीचित, पुं, (परि सर्वतीभावेन चीयते चन्यते दुरितं येग। परि + चि वधे + विष। कलि-शासनाद्ख तथालम्। यहा, परिची ग्रेषु कुरुषु चियति ईष्टे इति। चि म् रेश्वर्ये + किप। "उपसर्गस्य दीर्घलं किप्घनादी किच्छवेत्।" इति वाक्यात् उपसर्भेख दीर्घलम्। अस्य निरुक्तिरका महाभारते। १। ६५। ८४। "स भगवता वासुदेवेनासं जातवलवीर्यपरा-क्रमीश्कालजातीश्र्वामिना दम्धक्तेजसा खेन संजीवित:। संजीवियला चैनसुवाच। परि-चीगो कुले जाती भवलयं परीचित्रामेति।") चामिमन्युप्तः। स युधिष्ठिरादनन्तरं कलि- परीवर्तः, पुं, (परि + वृत् + घन्। "उपसमस्य युगस्यारमे राजचक्रवत्तीं चासीत्। यथा,-"अभिमन्योरत्तरायां परिचीगोषु क्वरुव्यवस्थाम-प्रयुक्तत्रचास्त्रेण गर्भ एव भसीकती भगवतः सकलसुरासुरवन्दितचर्णयुगलस्य चालेच्या कार्यमानुषरूपधारियोशनुभावात् पुनर्जीवित-

मवाष्य परीज्ञिच्च । योव्यं साम्पत्रमेतदृशूम-खलमखिखतायति धर्मेण पालयति।" इति विषापुरायी 8 अंग्रे २० अध्याय: ॥ "विपरीतानि इष्टा च निमित्तानि स पाखवः। याते क्रम्मे चकाराथ सीक्ष्मिवेकं परीचितः॥ प्रयाखिन यदा चैते पृष्णीवाढ़ां सच्चयः । तदा नन्दात् प्रश्खेष कालिवृद्धिं गमिष्यति॥ यसिन् क्षणो दिवं यातस्तसिन्नेव तदाइनि। प्रतिपन्नं कलियुगं तस्य मंखां निवीध मे ॥"

इति तचेव २८ अ: । ३८ — ४०॥ (चनश्रपुत्तः । यथा, महाभारते । १ । ६५। ४०। "अनमा खलु मागधीसुपयेमे अन्तां नाम तस्यामस्य जन्ने परीचित्॥")

परीचितः, पुं, (परिचीयो अरुकु चियति सा इँ स इति। परि+चि+क्तः। उपसर्गस्य दीर्घलम्।) अभिमन्यपुत्रः। (यथा, देवी-भागवते। २। ७। ६।

"परिची गोषु वंश्रोषु जातो यसात् वरः सुतः। तसात् परीचितो नाम विखात: पृथिवी-वर्वे ॥"* ॥

परीचा सञ्जाता अस्य। परीचा इतच्। कत-परीचे, चि। यथा, गो: रामायगे। २। १३। १। "स चि राजगुर्णेयं को युवराज: परीचित:॥") परीखाय:, युं, (परितो नयनम्। परि+नी+ घन्। "उपसर्गस्य दीर्घलं विष्वनादी कचिद्भवेत्।" इति पाचिको दीर्घः।) परि-गाय:। ग्रारीगां समन्तान्नयनम्। इत्यमर-टीकायां भरतः ॥

परीतं, चि, (परि+इ+ तः।) परिवेष्टितम्। इति हैमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते।१। 182101

"ततः कामपरीताङ्गी सक्तत्प्रचलमानसा। बीड़माना सर्ज कुन्ती राज्ञ: खन्से समासजत्॥") परीतत्, चि, (परि + तन + किप् + "निच्चितिष्टिष-यधीति।" ६।३।११६। इति पूर्वपदस्य दीर्घ: !) सर्वतोभावन विस्तृतम् । इति सम्ध-वोधयाकरणम्॥

परीभावः, पुं, (परिभायते इति। परि + भावि + घन वैकि ल्याकरी र्घम ।) परिभाव:। जनादर:। इत्यमरटीकायां भरतः॥

परीरं, क्ती, (पूर्यते विनेति। प्+ "क्युप कटीति।" उर्णा १। ३०। इति ईरन्।) पलम्। इत्यणादिकोषः॥

परीरमाः, पुं, (परिरम्यते इति । परि + रम + घण् भावे वैक ल्यक दीर्घलम्।) परिरमः। आलि-क्रनम्। इति भरतद्विरूपकोषः॥

घनीति।"६। ३। १२२। इति दीर्घः।) परि-वर्त्तनम् । तत्पर्यायः । प्रतिदानम् २ नैमेयः ३ निसय: १। इत्यसर:। २। ६। ८०॥ परिवर्त्त: पू वैभेय: ६ विनिभय: ७ परिहानम् । इति ग्रब्द-रतावली ॥ कुर्मेराजः । इति जटाधरः ॥